

er ogsaa mange at dem, der have faaet Opgang, men det se vi lidt forskelligt paa. Jeg siger, at for saa vidt de havde samme Beskatningsbetingelser som de tilsvarende Landbrugsbesiddere, maatte det være retfærdigt, at de kom til at give samme Skat.

Men altsaa, Grundlaget eller Hovedprincippet her blive vi vistnok enige om, at det er paa de smaa Gaardmænd og nogle af de store Husmænd — dem vil jeg slet ikke skyde ud —, altsaa adskilligt højere op, end den almindelige Anskuelse hidtil har været, at den relative og maa-ske mange Gange den positive Uretfærdighed ligger. Det er Resultatet af disse Dages Forhandlinger. Men den Tale, vi nu have hørt gennem Aaringer, at det er de helt bittesmaa, den store Masse Smaahusmænd, som Gennemførelsen af Skatte-lovene er gaaet ud over, er altsaa nu faktisk opgiven fra den højtærede Ministers Side. Altsaa, Talen om, at de, der ere saa dybt nede, at de 2,000 Kr.s Fradrag — jeg taler i Øjeblikket kun om Landejendomme — er i Stand til at veje op mod Mervurderingen i Sammenligning med andre Ejendomme, have lidt Uret, er faktisk opgiven, og dermed tror jeg, at en af de værste Myter, der have været angaaende Skattelovene, er manet til Jorden.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) viser i sine Bestræbelser for at forklare de Misforstaaelser, han gør sig skyldig i, en Utrættelighed, som var en bedre Sag værdig. Det ærede Medlem begynder nu med at indrømme, at med Hensyn til disse Ejendomme, som vare med eller ikke vare med, var det en Misforstaaelse, der havde foranlediget hans sidste Replikker forrige Gang. Det ere vi nu altsaa klare over. Denne Misforstaaelse har i en stor Del af den Presse, som til daglig glæder det ærede Medlem, spillet en stor Rolle, idet den har været Udgangspunkt for Paastande om, at jeg havde tilsløret Forholdene ved de Tal, jeg havde ført frem. Nu ere vi enige om, at det var en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Dernæst siger det ærede Medlem, at det ingen Rolle spiller, enten vi tage dem med eller ikke. Jeg tror derfor, vi ere klare over, at paa dette Punkt kan der ikke rettes nogen som helst Anke mod den Fremgangsmaade, jeg har valgt.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at jeg svippede bort fra det ene Grundlag over til det andet Grundlag, og at Tallene

dinglede rundt. Jeg tror, at det kun er i det ærede Medlems Fantasi, at Tallene have dinglet rundt. Hvis det ærede Medlem vil gennemlæse mine Udtalelser i Rigsdagstidenden, tror jeg, at han vil være paa det rene med, at det er ganske klart, hvad der er sket. — Jeg har i min Fremstilling her taget 2 forskellige Udgangspunkter. Jeg har sagt, at paa den ene Side have vi det samlede Materiale for hele Landet, saaledes som det fremgaar af Statistisk Bureaus Opgørelse, og dette har jeg arbejdet med indtil et vist Punkt i min Tale. Paa den anden Side ønskede jeg imidlertid paa dette Punkt at øve en Kontrol overfor dette samlede Materiale, fordi Fradragene der kun kunne opgøres skønmæssigt. Derfor har jeg taget 19 Kommuner og ladet gennemgaa 6,000 Ejendomme, som betale Skat. Jeg er derefter gaaet over til at undersøge, hvorledes Beskatningen er for disse Ejendomme.

Nu siger det ærede Medlem, at Højbygaard havde jeg undertiden taget med, naar det passede mig, og undertiden set bort fra, naar det ikke passede mig. Han havde i det hele ikke forstaaet, hvorledes Højbygaard Sukkerfabrik var anbragt, denne Sukkerfabrik, der for ham er bleven Kærnepunktet i Diskussionen om Skattespørgsmaalet. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det synes mig ganske klart at fremgaa af mine Udtalelser, at mellem de 6,000 Ejendomme, der i alt findes i 19 Kommuner, ere ogsaa Ejendommene i Thorslunde-Taagerup Kommune. Men derefter tog jeg ikke Procenttallet fra Thorslunde-Taagerup Kommune, idet jeg af de 19 Kommuner kun læste op her for denne Forsamling Procenttallet af 6 Kommuner, den ene Kommune efter den anden eksempelvis. Naar jeg ikke tog Thorslunde-Taagerup med, var det saa vist ikke, fordi jeg ikke havde Brug for at tage den med, men af den ganske simple Grund, at fra denne Kommune havde jeg allerede taget Tallene og læst dem op ved Forelæggelsen, og det forekom mig derfor ørkesløst at gentage dem i min Tale forleden.

Dernæst vendte det ærede Medlem tilbage til de 30,000 Ejendomme, som han ikke havde benyttet som Udgangspunkt for sine Vurderinger i sin sidste Tale, men som vedkom nogle tidligere Undersøgelser, han havde foretaget. Disse tidligere Undersøgelseres Karakter er mig ganske ubekendt, de ere ikke fremførte her i Tinget. Jeg kan forhaabentlig faa Lejlighed til frem-